

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीया येथील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक बत्तीस

Jeff Pippenger

2026-01-20

बत्तीसावा क्रमांक

पेत्र हा आपला साक्षीदार असताना, योएलच्या पुस्तकापर्यंत पोहोचण्याचा हा एक संधगतीने चाललेला प्रवास ठरला आहे. देवाच्या भविष्यवाणीमय वचनामधील पेत्र हे अत्यंत अद्भुत प्रतीकांपैकी एक आहे; परंतु ती सर्वच तशी नाहीत काय? पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे आहे; आणि तोच पेंतेकोस्ताच्या दिवशी वरच्या खोलीत तिसऱ्या प्रहरी, आणि त्याच दिवशी नवव्या प्रहरी मंदिरातही आहे. येशू तिसऱ्या प्रहरी कूसावर खिळला गेला आणि नवव्या प्रहरी त्याने प्राण सोडला. पेत्राला नवव्या प्रहरी कैसरियाला बोलाविण्यात आले; परंतु कर्नेलियसच्या कथेमध्ये ज्यासाठी त्याला कैसरियाला बोलाविण्यात आले, ते हेरमोन पर्वताच्या पायथ्याशी असलेले कैसरिया फिलिप्पी नव्हते, तर समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया होते, ज्याला कैसरिया मरितिमा असे म्हणत.

कैसरिया मरीतीमा हे भूमध्य समुद्रकिनाऱ्यावरील शहर आहे, आधुनिक तेल अवीवच्या सुमारे ३०-३५ मैल उत्तरेस वसलेले (हेरोद महानाने एका भव्य रोमन बंदर-नगराच्या रूपाने बांधलेले). प्रेरितांची कृत्ये या पुस्तकात त्याचा वारंवार उल्लेख आढळतो (१५ वेळा उल्लेख केला आहे), आणि नवीन करारात बहुतेक लोक ज्याला केवळ "कैसरिया" असे म्हणतात ते हेच होय. सुवार्तिक फिलिप आपल्या भविष्यवाणी करणाऱ्या चार कन्यांसह तेथे राहत होता (प्रेषितांची कृत्ये ८:४०; २१:८). पौल तेथे दोन वर्षे कैदेत होता; त्याने राज्यपाल फेलिक्स व फेस्तुस, तसेच राजा अग्रिप्पा यांच्यासमोर हजेरी लावली (प्रेषितांची कृत्ये २३-२६). कदाचित अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, पेत्राने येथे रोमन शताधिपती कॉर्नेलियस याला उपदेश केला—ख्रिस्ती धर्मात अन्यजातींचे पहिले मोठे धर्मांतर (प्रेषितांची कृत्ये १०) इ.स. ३४ मध्ये येथे झाले, जेव्हा ख्रिस्ताने अनेकांबरोबरचा करार दृढ केला तो सप्ताह समाप्त झाला.

आणि तो अनेकांबरोबर एक आठवड्यासाठी करार दृढ करील; आणि त्या आठवड्याच्या मध्यभागी तो यज्ञ व अर्पण बंद पाडील; आणि घृणास्पद गोष्टींच्या प्रसारामुळे तो ते ओसाड करील, अगदी संपूर्ण समाप्तीपर्यंत; आणि जे ठरविलेले आहे ते त्या ओसाड झालेल्यावर ओतले जाईल. दानिएल ९:२७.

कैसरिया मरितिमा हे यहुदियाचे रोमी प्रशासकीय राजधानीस्थान आणि अन्यजातीय लोकांचे एक प्रमुख केंद्र होते. कैसरिया फिलिप्पी हे वेगळे शहर असून, ते अतिदूर उत्तरेस हर्मोन पर्वताच्या पायथ्याजवळ—गालील समुद्राच्या सुमारे २५-३० मैल उत्तरेस—आत्ताच्या गोलान हाइट्स प्रदेशात (आधुनिक बनियास) वसलेले आहे. त्याचा उल्लेख केवळ सुवार्तामध्येच आढळतो (मत्तय १६:१३ आणि मार्क ८:२७), जेव्हा येशू आपल्या शिष्यांना कैसरिया फिलिप्पी येथे घेऊन गेला. हे ते प्रसिद्ध स्थळ आहे, जिथे पेत्राने येशूविषयी "तू ख्रिस्त, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस," अशी कबुली दिली, आणि जिथे येशूने घोषित केले, "या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन, आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत" (मत्तय १६:१३-२०). तो प्रदेश मूर्तिपूजक होता; तेथे ग्रीक देवतांची मंदिरे होती, विशेषतः बोकड-देव पान याची. त्याच्या पान-गुहेला "नरकाची द्वारे" असे म्हटले जात असे; त्यामुळे त्या ठिकाणी येशूची ही घोषणा विशेषत्वाने ठळक ठरते.

ही दोन शहरे भौगोलिक आणि ऐतिहासिकदृष्ट्या पूर्णपणे वेगळी आहेत—एक दक्षिण-पश्चिमेकडील गजबजलेले रोमन सागरी बंदर, तर दुसरे यार्देन नदीच्या उगमाजवळील उत्तरेकडील हेल्लेनवादी/मूर्तिपूजक स्थळ. किनारपट्टीवरील ते शहर प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकात प्रमुखत्वाने दिसते, तर उत्तरेकडील ते शहर सुवार्तातील एका निर्णायक क्षणाचे केंद्रस्थान आहे. समुद्रातील कैसरिया हे रोमचे—पशूचे—प्रतीक आहे, आणि पृथ्वीवरील कैसरिया हे अजगराचे प्रतीक आहे. सिस्टर व्हाईट कूसापासून पेन्टेकोस्टपर्यंतचा कालखंड, म्हणजे "पेन्टेकोस्टल ऋतू," असा निर्देश करतात, जो

कूसापासून सुरू होऊन पेन्टेकोस्टला समाप्त झाला.

“पेंटेकोस्टच्या दिवसातील घटना त्या प्रसंगापेक्षाही अधिक सामर्थ्याने पुन्हा घडतील, त्या काळाकडे मी उत्कट आतुरतेने पाहत आहे. योहान म्हणतो, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून उतरताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठे सामर्थ्य होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.’ मग, पेंटेकोस्टच्या काळाप्रमाणेच, लोकांना सत्य त्यांच्याशी सांगितलेले ऐकू येईल, प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या स्वतःच्या भाषेत.”

“जे प्रत्येक आत्म्याला प्रामाणिकपणे त्याची सेवा करण्याची इच्छा आहे, त्यामध्ये देव नवजीवन फुंकू शकतो; आणि वेदीवरून घेतलेल्या जिवंत निखाऱ्याने तो ओठांना स्पर्श करू शकतो, आणि त्यांना त्याच्या स्तुतीने वाक्पटु बनवू शकतो. देवाच्या वचनातील अद्भुत सत्ये घोषित करण्याच्या सामर्थ्याने हजारो वाणी परिपूर्ण केल्या जातात. अडखळणारी जीभ मोकळी केली जाईल, आणि भिन्ने सत्यासाठी धैर्यपूर्ण साक्ष देण्यास सबळ केले जातात. प्रभु आपल्या लोकांना प्रत्येक अशुद्धतेपासून आत्ममंदिर शुद्ध करण्यास, आणि त्यांच्याशी असा निकट संबंध राखण्यास सहाय्य करो, की उत्तरवर्षा ओतली जाईल तेव्हा ते तिचे सहभागी होऊ शकतील.” Review and Herald, July 20, 1886.

तांत्रिकदृष्ट्या पेन्टेकोस्टचा ऋतू प्रथमफळांच्या सणापासून सुरू झाला असता, जो ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाशी सुसंगत आहे; परंतु कूसावरील मृत्यूशिवाय, उठून आलेल्या तारणाऱ्याने उठताना आपल्याबरोबर नेण्यासाठी रक्तच नसते. त्याच्या मृत्यूशिवाय, तो जीवनाची भाकर म्हणून बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या दिवशी विसावला नसता; आणि जीवनाच्या भाकरीला प्रथमफळांच्या सणाच्या दिवशी आपल्या उदयापूर्वी आधी विसावणे आवश्यक होते, अशा प्रकारे त्या पन्नास दिवसांच्या कालावधीची सुरुवात झाली, जो पेन्टेकोस्टच्या दिवस व सणापर्यंत पोहोचला.

जेव्हा ख्रिस्त एका आठवड्यासाठी कराराची पुष्टी करण्यास आला, तेव्हा त्या आठवड्याची सुरुवात त्याच्या बाप्तिस्म्यापासून झाली; आणि मग “आठवड्याच्या मध्यभागी,” साडेतीन वर्षांनंतर, त्याला कूसावर खिळण्यात आले; तो अखमीर भाकरीच्या दिवशी थडग्यात विसावला, रविवारी बार्लीच्या कापणीच्या प्रथमफळांच्या सणाप्रमाणे उठला, अशा रीतीने गव्हाच्या प्रथमफळांच्या सणापर्यंत पोहोचणारा पन्नास दिवसांचा पेन्टेकोस्ताचा काळ सुरू झाला. कूसापासून आठवड्याच्या शेवटापर्यंत, साडेतीन वर्षांनंतर, कैसरिया मारीतिमा येथील कॉर्नेलियस याच्यामुळे हा सात वर्षांचा कालखंड आपल्या समाप्तीस पोहोचला; तोच इ.स. 34 मध्ये आठवड्याच्या शेवटी ख्रिस्ती मंडळीतील पहिला अन्यजातीचा धर्मांतरित ठरला.

ख्रिस्त कराराची दृढ स्थापना करण्यासाठी आला तो सप्ताह भविष्यदृष्ट्या २,५२० दिवसांचा आहे, आणि कूस हा “सप्ताहाच्या मध्यभागी” आहे; म्हणून तो बाप्तिस्मानंतर १,२६० दिवसांनी आणि कॉर्नेलियसचे परिवर्तन होण्यापूर्वी १,२६० दिवसांनी होता. कूसावर ख्रिस्ताचा तिसऱ्या प्रहरी वधस्तंभावर खिळण्यात आला, आणि नवव्या प्रहरी तो मृत्यू पावला. तो पेन्टेकोस्तकालीन हंगामाचा आरंभ होता, आणि शेवटी, (कारण येशू नेहमी आरंभीद्वारे शेवट स्पष्ट करतो,) पेन्टेकोस्ताच्या दिवशी पेत्र वरच्या खोलीत, जिथे ख्रिस्त त्याच्या पुनरुत्थानाच्या दिवशी शिष्यांना भेटला होता, तिसऱ्या प्रहरी योएलच्या पुस्तकावरील आपले पहिले प्रवचन देतो. त्यानंतर पेत्र मंदिरात नवव्या प्रहरी योएलवरील आपले दुसरे प्रवचन देतो. स्पष्टपणे, तिसरा आणि नववा प्रहर हे पेन्टेकोस्तकालीन हंगामाच्या आरंभ आणि समाप्तीचे अल्फा आणि ओमेगा प्रतीक आहेत.

ओळीवर ओळ, जेव्हा आपण या दोन घटनांच्या तिसऱ्या व नवव्या प्रहरांना एकसंध करतो, तेव्हा आपल्याला त्या सहा तासांचा एक भविष्यसूचक कालखंड दिसून येतो, जो दोन्ही प्रकारे विभाजनाची साक्ष देतो. ख्रिस्त जीवनातून मृत्यूकडे आणि मृत्यूपासून पुन्हा जीवनाकडे जातो. तो पृथ्वीवरून स्वर्गात आणि पुन्हा स्वर्गातून पृथ्वीवर येतो. पेत्र मंदिराबाहेर असतो आणि मग मंदिराच्या आत येतो. अर्थात तिसऱ्या ते नवव्या प्रहरांतील इतरही समांतर जुळण्या आहेत, परंतु प्रथम आपण पेत्र, कॉर्नेलियस आणि समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया यांचा विचार करणे आवश्यक आहे.

जसे सहा तासांमध्ये दर्शविलेल्या भविष्यसूचक विभागांप्रमाणे, तसेच जेव्हा देवदूताला कॉर्नेलियसकडे पाठविण्यात आले, जेणेकरून त्याने पेत्राला बोलावून आणण्यासाठी निरोप धाडावा, ते नवव्या तासाला झाले.

कैसरिया येथे कर्नेलियुस नावाचा एक मनुष्य होता; तो इटालियन तुकडी म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या पलटणीतील एक शताधिपती होता. तो भक्तिमान मनुष्य होता, आणि आपल्या सर्व घराण्यासह देवाचे भय बाळगणारा होता; तो लोकांना पुष्कळ दान देत असे आणि सतत देवाची प्रार्थना करीत असे. दिवसाच्या नवव्या प्रहराच्या सुमारास त्याने एका दृष्टांतात स्पष्टपणे देवाचा एक देवदूत त्याच्याकडे येताना पाहिला आणि त्याला म्हणताना ऐकले, “कर्नेलियुस.” तेव्हा त्याने त्याच्याकडे एकटक पाहिले, आणि भयभीत होऊन म्हणाला, “प्रभु, काय आहे?” त्यावर तो त्याला म्हणाला, “तुझ्या प्रार्थना आणि तुझे दान हे देवासमोर स्मरणार्थ वर गेले आहेत. म्हणून आता योप्पा येथे माणसे पाठव, आणि शिमोन नावाच्या, ज्याचे आडनाव पेत्र आहे, त्याला बोलावून आण.” प्रेषितांची कृत्ये 10:1-5.

देवदूताचे आगमन हे एका संदेशाचे आणि एका मार्गचिन्हाचे प्रतीक आहे; आणि तो देवदूत जेव्हा म्हणतो, “तुझ्या प्रार्थना आणि तुझी दानधर्म देवासमोर स्मरणार्थ वर आली आहेत,” तेव्हा तो हे मार्गचिन्ह असल्याची पुष्टी करतो. सप्ताहाच्या समाप्तीचे मार्गचिन्ह म्हणजे, चार दिवस उपवास केल्यानंतर नवव्या प्रहराला कर्नेलियुसाने पेत्राला बोलावून घेण्यासाठी माणसे पाठविणे होय; आणि त्याला “स्मरणार्थ” असे म्हटले आहे, जे एक मार्गचिन्ह आहे. “शताधिपती” म्हणून कर्नेलियुस शंभर पुरुषांवर अधिकारी असलेला सेनापती होता.

मत्तय सोळाव्या अध्यायात पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे असताना कोणत्याही वेळेचा उल्लेख नाही. येशूने शिष्यांना तेथे नेले त्या काळी त्या शहराचे नाव कैसरिया फिलिप्पी होते. दानियेल अकराव्या अध्यायाच्या इतिहासात, तेराव्या ते पंधराव्या वचनेमध्ये—जी वचने पानियमच्या युद्धात पूर्ण झाली, आणि जी संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याकडे नेणाऱ्या युद्धाचे प्रतिरूप दर्शवितात—कैसरिया फिलिप्पीचे नाव पानियम होते. पेत्र तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये आहे, जेव्हा तो कैसरिया फिलिप्पी येथे असतो, म्हणजेच पानियम येथे.

दानिएल अकरावा अध्याय, वचने तेरा ते पंधरा, यांची पूर्तता पानियमच्या युद्धात झाली होती, आणि त्या वचनांबरोबर पानियमच्या युद्धाचा इतिहास संयुक्त संस्थानांतील रविवारीच्या कायद्यापर्यंत नेणाऱ्या एका युद्धाची ओळख करून देतो, हे नेमके तसेच आहे जसे “ओळीनंतर ओळ” या पद्धतीचे कार्य करण्यासाठी अभिकल्पन केलेले आहे. त्या पद्धतीचा उपयोग केल्यास कैसरिया फिलिप्पी आणि पानियम यांचे परस्पर संरेखन अपरिहार्य ठरते, कारण या सत्यास स्पर्श करणारा भविष्यवाणीचा प्रमुख नियम असा आहे की “प्रत्येक प्राचीन संदेष्ट्याने आपल्या जगलेल्या काळापेक्षा आपल्या दिवसासाठी अधिक बोलले.” पौल पुढे जोडतो की संदेष्ट्यांचे आत्मे संदेष्ट्यांच्या अधीन असतात; म्हणून ते सर्वजण केवळ उत्तरकाळ दर्शवितात असे नव्हे, तर ते सर्व एकमताने बोलतात.

या कारणास्तव, जर आणि जेव्हा पानियमची ओळख देवाच्या भविष्यसूचक वचनात पानियम म्हणून आणि त्यानंतर कैसरिया फिलिप्पी म्हणून केली जाते, तेव्हा उत्तरकाळी त्या दोन्हींचा उपयोग झाला पाहिजे, आणि त्या दोन्हींचा परस्पर मेळ बसला पाहिजे, कारण ते एकच शहर आहे.

या तर्काच्या अनुषंगाने, जरी थोडेसे भिन्न असले तरी, कैसरिया फिलिप्पी आणि कैसरिया मरीतिमा यांचा संबंध येतो. पेत्र ख्रिस्ताबरोबर कैसरिया फिलिप्पीस गेला, परंतु पवित्र आत्म्याद्वारे त्याला कैसरिया मरीतिमास पाठविण्यात आले. तरीही या दोन्ही कैसरियांमध्ये पेत्र हाच करारातील प्रमुख पात्र आहे. या रेषेतील अद्भुत गोष्ट अशी की, नवव्या प्रहराला कर्नेलियुसला देवदूताने भेट दिली आणि पेत्राला बोलावून आणण्याची त्याला आज्ञा केली. कैसरियातील पेत्र हे एक भविष्यसूचक प्रतीक आहे, परंतु ही दोन्ही कैसरिया स्पष्टपणे भिन्न आहेत. एक समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया आहे, आणि दुसरी भूमीवरील कैसरिया आहे. समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया अन्यजातींशी संबंधित आहे, आणि इ.स. 34 मध्ये कराराच्या सप्ताहाच्या अगदी शेवटी कर्नेलियुस हा पहिला अन्यजातीचा धर्मांतरित ठरला. समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया हा नवव्या प्रहराशी निगडित आहे आणि पेंतेकोस्ताच्या वेळी मंदिरातील पेत्राशी, तसेच नवव्या प्रहराला झालेल्या ख्रिस्ताच्या मृत्यूशी, सुसंगत ठरतो.

पृथ्वीवरील कैसरिया, म्हणजे कैसरिया फिलिप्पी, हा तिसरा प्रहर आहे. निवडीसाठी इतर कोणतेही पर्याय नाहीत. प्रारंभी कैसरिया फिलिप्पी, तिसरा प्रहर, आणि शेवटी कैसरिया मरीतिमा, नववा प्रहर. फिलिप्पी हा सहा प्रहरांच्या

कालखंडाचा अल्फा आहे आणि मारीतीमा हा ओमेगा आहे. नवव्या प्रहरील ओमेगा हा कराराच्या आठवड्याच्या मध्यभागी ख्रिस्ताचा मृत्यू होता, आणि पेंतेकोस्ताच्या वेळी मंदिरातील पेत्र हाही नववा प्रहर होता. पेत्राला बोलावण्यासाठी कर्नेलियसने केलेले आवाहन ख्रिस्ताच्या मृत्यूशी सुसंगत आहे, जे रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप आहे, आणि पेंतेकोस्ताच्या वेळी मंदिरातील पेत्राशीही, जे पुन्हा एकदा रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप आहे. पहिला अन्यजाती धर्मांतरित म्हणून कर्नेलियस रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अकराव्या प्रहरातील पहिल्या कामगाराचे प्रतिनिधित्व करतो.

ख्रिस्ताला जेव्हा तिसऱ्या प्रहरात क्रूसावर खिळण्यात आले, आणि पेत्र वरच्या खोलीत जेव्हा तिसऱ्या प्रहरात होता, ते अनिवार्यपणे, आणि केवळ कैसरीया फिलिप्पीचेच प्रतिनिधित्व करतात. पेंतेकोस्ताच्या दिवशी पेत्र ज्या वरच्या खोलीत होता, तीच अगदी तीच वरची खोली होती ज्यात ख्रिस्त त्याच्या पुनरुत्थानानंतर, आरोहणानंतर आणि अवतरणानंतर प्रकट झाला होता. ख्रिस्त वरच्या खोलीत आला आणि नंतर पन्नास दिवसांनी, पेंतेकोस्ताच्या दिवशी, पेत्राने त्याच वरच्या खोलीत योएलच्या पुस्तकाचा संदेश सादर केला.

कैसरीया फिलिप्पी हा तिसरा काळ आहे, जो वधस्तंभावर खिळणे आणि पेंतेकोस्टच्या वरच्या खोलीशी अनुरूप आहे. वधस्तंभावर खिळणे हे विखुरले जाण्याचे प्रतीक आहे, आणि वरची खोली ऐक्याचे प्रतीक आहे. यावरून कैसरीया फिलिप्पी ही रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरची ती जागा ठरते, जिथे एक वर्ग विखुरला जातो आणि दुसरा एकत्र केला जातो. पॅनियमच्या लढाईचा इतिहास पुन्हा पुनरावृत्त होऊ लागेल तेव्हा, मूर्ख आणि शहाण्या कुमारी कायमच्या विभक्त केल्या जातील, आणि त्या वधस्तंभावरून विभक्त केल्या जातील, जो रविवारच्या कायद्याच्या जवळ येण्याचे प्रतिनिधित्व करतो. कैसरीया फिलिप्पी येथेच ख्रिस्ताने जवळ येत असलेल्या रविवारच्या कायद्याविषयी शिकविण्यास सुरुवात केली. जेव्हा त्याने तसे केले, तेव्हा पेत्राने त्या संदेशाला विरोध केला; अशा प्रकारे, नऊ वचनांमध्ये पेत्र त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे शिक्कामोर्तब केले जातात आणि जे वधस्तंभाच्या संदेशाने, म्हणजे रविवारच्या कायद्याने, विखुरले जातात.

तो त्यांना म्हणाला, पण तुम्ही मला कोण म्हणता?

तेव्हा शिमोन पेत्र उत्तर देऊन म्हणाला, "तू ख्रिस्त, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस."

येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, धन्य आहेस तू, शिमोन बार्योना; कारण मांस व रक्त यांनी हे तुला प्रकट केलेले नाही, तर स्वर्गातील माझ्या पित्याने. आणि मी तुलाही सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाचे दरवाजे तिच्यावर विजय मिळवू शकणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल.

मग त्याने आपल्या शिष्यांना असा आदेश दिला की, तो येशू ख्रिस्त आहे हे त्यांनी कोणालाही सांगू नये. त्या वेळेपासून येशूने आपल्या शिष्यांना दाखवू लागला की, त्याने यरुशल्लेमास जाऊन वडीलधाऱ्यांकडून, मुख्य याजकांकडून व शास्त्र्यांकडून पुष्कळ क्लेश भोगले पाहिजेत, आणि त्याचा वध केला जाईल, आणि तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा उठविला जाईल.

मग पेत्राने त्याला बाजूला घेतले, आणि त्याला धारेवर धरू लागला, असे म्हणत, "प्रभु, हे तुझ्यापासून दूर राहो; हे तुला कदापि होणार नाही."

पण तो वळून पेत्राला म्हणाला, माझ्या मागे हो, सैताना; तू मला अडथळा आहेस; कारण तुला देवाच्या गोष्टींची नव्हे, तर मनुष्यांच्या गोष्टींची चाड आहे. मत्तय 16:15-23.

तिसऱ्या प्रहरी झालेली ख्रिस्तवधाची घटना आणि पेत्राचा वरच्या खोलीतील संदेश, गहू व कोंडा या दोन्हींचा समावेश असलेल्या संघर्षशील मंडळीपासून विजयी मंडळीपर्यंतच्या भविष्यसूचक संक्रमणाशी सुसंगत आहे. विजयी मंडळी ही पेंतेकोस्टची पहिल्या फळांची गव्हाची अर्पण आहे, जी रविवारचा कायदा आहे. जेव्हा कोंडा आणि गहू परिपक्वतेला

पोहोचतात, तेव्हा देवदूत त्या दोन वर्गांना वेगळे करतात. 9/11 पासून शिंपडू लागलेला पाऊसच गहू व कोंडा यांना फळास आणतो.

सहा तासांचा कालावधी एक्झेटरच्या छावणी-सभेपासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंतचा इतिहास, ख्रिस्ताचा यरुशलेममध्ये झालेला विजयमय प्रवेश, आणि राजा दावीदाचा कराराच्या कोशासह यरुशलेममध्ये झालेला प्रवेश यांचे प्रतिनिधित्व करतो. नववा तास हा सायंकालीन बलिदानाचाही वेळ आहे, म्हणजे दुपारी सुमारे ३ वाजता.

आता वेदीवर तू जे अर्पण करावयाचे ते हे आहे: पहिल्या वर्षाचे दोन कोकरे, नित्य दररोज. एक कोकरू तू सकाळी अर्पण करशील; आणि दुसरे कोकरू तू संध्याकाळी अर्पण करशील. निर्गम 29:38, 39.

“अगदी” असा अनुवाद केलेला शब्द कधी कधी “संध्याकाळीच्या मधील काळ” असा दर्शविला जातो. “संध्याकाळीच्या मधील काळ” हा तिसऱ्या व नवव्या प्रहरांदरम्यानच्या सहा तासांच्या कालखंडाकडे निर्देश करतो. ख्रिस्ताचा कराराचा सप्ताह वधस्तंभावरील त्या सहा तासांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो पेन्टेकोस्ताच्या सहा तासांच्या कालखंडाचा अल्फा ठरतो. कराराच्या सप्ताहातील दोन साक्षी असे सहा तासांचे एक कालखंड ओळखून देतात, जे केवळ पवित्र सप्ताहाच्या भविष्यवाणीसोबतच नव्हे, तर पेन्टेकोस्ताच्या ऋतूच्या प्रतीकांशीही थेट जोडलेले आहेत. मग त्या अगदी त्याच भविष्यसूचक सप्ताहाच्या समाप्तीला, पेत्राला नवव्या प्रहराला कैसरीयाला बोलाविले जाते. पवित्र सप्ताहाच्या त्याच भविष्यसूचक रचनेत तीन नववे प्रहर आहेत; त्यांपैकी दोन हे सहा तासांच्या कालखंडाचे ओमेगा-अंत आहेत, आणि तोच कालखंड सकाळच्या व संध्याकाळच्या अर्पणांमधील काळही होता, ही गोष्ट भविष्यसूचक आवश्यकतेने अशी मागणी करते की एक तिसरा प्रहर अस्तित्वात असलाच पाहिजे, जो त्या कालखंडाचा अल्फा होता, ज्याचा शेवट कर्नेलियसच्या नवव्या प्रहराला झाला.

पेत्र हा केंद्रस्थानी असलेल्या दोन कैसरिया, या दोन्ही कैसरियांच्या आधारे कैसरिया फिलिप्पी हा तिसरा प्रहर आहे, हे ओळखता येते. त्या सहा-तासांच्या कालखंडाची सुरुवात आणि समाप्ती दोन्ही कैसरियानेच दर्शविल्या जातात, कारण आरंभाद्वारेच शेवटाचे चित्रण केले जाते.

वल्हांडणाचा कोकरू संध्याकाळी, म्हणजे नवव्या प्रहरी—ज्या वेळी ख्रिस्त मरण पावला—मारला जाणे अपेक्षित होते.

आणि त्याच महिन्याच्या चौदाव्या दिवसापर्यंत तुम्ही ते राखून ठेवावे; आणि इस्राएलच्या मंडळीच्या सर्व सभेने संध्याकाळी ते मारावे. निर्गम 12:6.

प्रार्थनेची वेळ ही नववी घडीही आहे, कारण ती संध्याकाळच्या अर्पणाच्या वेळी होती.

माझी प्रार्थना तुझ्या समोर धूपाप्रमाणे मांडली जावो; आणि माझे हात उंचावणे हे सायंकाळच्या अर्पणाप्रमाणे होवो. स्तोत्रसंहिता 141:2.

सायंकाळच्या अर्पणाचा काळ हा प्रार्थनेचा समय होता, याला अनुसरून एज्रा सायंकाळच्या अर्पणाच्या वेळी प्रार्थना करीत आहे; म्हणून तो नवव्या प्रहराला प्रार्थना करीत आहे, ज्या वेळी पेत्र मंदिरात होता, ज्या वेळी ख्रिस्ताचा मृत्यू झाला, आणि ज्या वेळी कर्नेलियसला पेत्राला बोलावून आणण्यासाठी माणसे पाठवण्यास सांगण्यात आले.

आणि सायंकाळच्या अर्पणाच्या वेळी मी माझ्या खिन्नतेतून उठलो; आणि माझे वस्त्र व माझा अंगरखा फाडून, मी माझ्या गुडघ्यांवर पडलो आणि परमेश्वर माझ्या देवाकडे माझे हात पसरले. एज्रा 9:5.

आपल्या प्रार्थनेत, एज्रा मंदिर आणि यरुशलेम पुन्हा बांधण्यासाठी बाबेलहून बाहेर आलेले लोक परधर्मीय स्त्रियांशी विवाहबद्ध झाले होते, हे समजल्यावर पश्चात्ताप करीत आहे.

एज्राने प्रार्थना केली होती, आणि तो पापाची कबुली देत, रडत व देवाच्या मंदिरासमोर स्वतःला भूमीवर लोटांगण घालत होता, तेव्हा इस्राएलमधून पुरुष, स्त्रिया व मुले यांचा फार मोठा जमाव त्याच्याजवळ जमा झाला; कारण

लोक अतिशय विलाप करीत होते. तेव्हा एलामाच्या वंशजांपैकी येहीएलाचा पुत्र शखन्या उत्तर देऊन एज्राला म्हणाला, “आम्ही आपल्या देवाविरुद्ध अपराध केला आहे, आणि देशातील लोकांच्या परक्या स्त्रिया पत्नी करून घेतल्या आहेत; तरीही आता या गोष्टीविषयी इस्राएलासाठी आशा आहे. म्हणून आता आपण आपल्या देवाशी असा करार करू या की, माझ्या प्रभूच्या सल्ल्यानुसार, आणि आपल्या देवाच्या आज्ञेला थरथरणान्यांच्या सल्ल्यानुसार, त्या सर्व पत्नींना व त्यांच्यापासून जन्मलेल्या मुलांना दूर करावे; आणि हे नियमशास्त्राप्रमाणे केले जावे. उठ; कारण ही बाब तुझ्याचकडे आहे; आम्हीही तुझ्याबरोबर आहोत; धैर्य धर आणि हे कर.”

मग एज्रा उठला आणि मुख्य याजक, लेवी, व सर्व इस्राएल यांच्याकडून या वचनाप्रमाणे वागण्याची शपथ घ्यायला लावली. आणि त्यांनी शपथ घेतली. मग एज्रा देवाच्या घरासमोरून उठून एलियाशीबाचा पुत्र योहानान याच्या कोठडीत गेला; आणि तेथे पोहोचल्यावर त्याने भाकर खाल्ली नाही, किंवा पाणी प्याला नाही; कारण जे बंदिवासातून परत आले होते त्यांच्या अपराधामुळे तो शोक करीत होता. आणि यहूदा व यरुशलेमभर बंदिवासातील सर्व संततीस जाहीर करण्यात आले की त्यांनी यरुशलेम येथे एकत्र जमावे; आणि सरदार व वडीलजन यांच्या सल्ल्याप्रमाणे जो कोणी तीन दिवसांच्या आत येणार नाही, त्याची सर्व संपत्ती जप्त केली जाईल, आणि स्वतः त्याला बंदिवासातून परत आलेल्यांच्या मंडळीतून वेगळे केले जाईल. मग यहूदा व बिन्यामीन येथील सर्व पुरुष तीन दिवसांच्या आत यरुशलेम येथे एकत्र जमले. तो नववा महिना होता, महिन्याचा विसावा दिवस; आणि सर्व लोक देवाच्या घराच्या अंगणात या प्रकरणामुळे व मुसळधार पावसामुळे थरथरत बसले होते. एज्रा 10:1-9.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा करार हा परक्या स्त्रिया घेतलेल्या लोकांपासून विभक्त होणे असा दर्शविला आहे. हे शहाण्या व मूर्ख कुमारिकांचे विभाजन आहे, आणि ते नवव्या प्रहरास घडते; तोच ख्रिस्ताचा मृत्यू, पेंटेकोस्ताच्या वेळी मंदिरात असलेला पेत्र, आणि समुद्रकाठी कैसरियास जाण्यासाठी पेत्रास झालेले बोलावणे होय. एज्राची ही विभक्ती मलाखी अध्याय तीनमध्ये कराराच्या दूताने केलेल्या लेवींना शुद्ध करण्याची क्रियाही आहे. मलाखीतील हे शुद्धीकरण ख्रिस्ताने केलेल्या मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणांचे चित्रण करते.

“मंदिराला जगातील खरेदीदार व विक्रेत्यांपासून शुद्ध करताना, येशूने हृदयाला पापाच्या अशुद्धतेपासून—पार्थिव इच्छांपासून, स्वार्थी वासनांपासून, आत्म्याला भ्रष्ट करणाऱ्या दुष्ट सवयींपासून—शुद्ध करण्याच्या आपल्या ध्येयाची घोषणा केली. मलाखी 3:1-3 उद्धृत.” The Desire of Ages, 161.

एज्रा आणि करारात प्रवेश करणाऱ्यांना “उठा” असे सांगण्यात आले, आणि अडतीस वर्षांच्या कालावधीत सर्व बंडखोर मेले गेल्यानंतर यहोशवाला उठण्यास सांगण्यात आले. प्राचीन इस्राएलाला दहापट परीक्षेच्या प्रक्रियेत अपयशी ठरण्यास दोन वर्षे लागली, आणि अडतीस वर्षांनंतर सर्व बंडखोर मृत झाले व देव त्यांना उठण्यास सांगतो.

“आता उठा,” मी म्हणालो, “आणि झेरेद ओहोळ ओलांडून जा.” मग आम्ही झेरेद ओहोळ ओलांडला. आणि कादेशबर्णेहून निघाल्यापासून आम्ही झेरेद ओहोळ ओलांडेपर्यंत जो काळ गेला, तो अठ्ठेतीस वर्षांचा होता; जोवर परमेश्वराने त्यांना शपथपूर्वक सांगितल्याप्रमाणे युद्धासाठीचे सर्व पुरुषांची पिढी छावणीमधून नष्ट झाली नव्हती. अनुवाद 2:13, 14.

योहान पाचव्या अध्यायात, येशूने अडतीस वर्षे अशक्त अवस्थेत असलेल्या मनुष्याला बरे केले; आणि जेव्हा त्याने त्याला बरे केले, तेव्हा त्याने त्या मनुष्याला, “उठ,” असे सांगितले.

कारण एका ठराविक वेळी एक देवदूत त्या तळ्यात उतरून पाणी हालवीत असे; आणि पाणी हालवल्यानंतर जो कोणी प्रथम त्यात उतरे, तो त्याला असलेल्या कोणत्याही रोगापासून बरा होई. तेथे एक मनुष्य होता, जो अडतीस वर्षे अशक्तपणाने ग्रस्त होता. येशूने त्याला पडलेले पाहिले आणि तो बराच काळ त्या अवस्थेत आहे हे जाणून त्याला म्हणाला, “तुला बरे व्हावयाचे आहे काय?”

त्या अशक्त मनुष्याने त्याला उत्तर दिले, स्वामी, पाणी हलते तेव्हा मला तळ्यात उतरविणारा माझ्याजवळ कोणी मनुष्य नाही; आणि मी येत असतानाच दुसरा माझ्यापूर्वी खाली उतरतो.

येशू त्याला म्हणाला, उठ, आपली खाट उचल आणि चालू लाग. आणि तत्क्षणी तो मनुष्य पूर्णपणे बरा झाला; त्याने आपली खाट उचलली आणि तो चालू लागला; आणि तो दिवस शब्बाथाचा होता. योहान 5:4-9.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या कराराच्या एज्राच्या दृष्टांतात, लोकांना “उठण्यास” सांगितले गेले. १८३८ मध्ये, मिलराइट पंथातील एक प्रमुख प्रचारक जोसायाह लिच यांनी सुमारे १८४० च्या सुमारास ऑटोमन प्रभुत्वाचा अंत होईल अशी भविष्यवाणी केली; आणि मिलराइट संदेश उदयास आला, परंतु ११ ऑगस्ट १८४० रोजी झालेल्या त्याच्या अचूक पूर्णत्वामुळेच त्यास सामर्थ्य प्राप्त झाले. विजयी मंडळीच्या उन्नतीमध्ये अशी एक भविष्यवाणी अंतर्भूत आहे की, करार स्थापित झाल्यावर ती देवाच्या लोकांना उठण्यास प्रवृत्त करते. एज्राने परक्या स्त्रियांपासून केलेल्या विभक्ततेमध्ये आपल्याला मलाखीने लेवींना केलेले शुद्धीकरण दिसते, तसेच ख्रिस्ताने मंदिराचे केलेले दोन शुद्धीकरणही दिसते; आणि प्रत्येक रेषा गहू व तण यांचे विभाजन दर्शविते, जेव्हा ख्रिस्त एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतःकरणांतून पाप कायमचे दूर करील, तेव्हा ते पूर्ण होते. ख्रिस्ताचा नववा प्रहर, आणि पेत्राचे दोन नवे प्रहर, यांसह एज्राची शुद्धीकरणासाठीची प्रार्थना, रविवारीच्या कायद्याशी सुसंगत आहे, जेव्हा उत्तरकालीन वर्षाव अमाप प्रमाणात ओतला जाईल. दानियेल अध्याय नऊमध्ये, संध्याकाळच्या अर्पणाच्या वेळी, म्हणजे नवव्या प्रहरी, दानियेलला त्याच्या विनंत्यांचे उत्तर प्राप्त होते.

होय, मी प्रार्थना करित बोलत असताना, आरंभीच्या दर्शनात मी ज्याला पाहिले होता तो मनुष्य गाब्रिएल, वेगाने उडत येऊन, संध्याकाळच्या अर्पणाच्या सुमारास मला स्पर्श करून गेला. दानियेल 9:21.

आपल्याला हे कळविण्यात आले आहे की शिनारच्या महान नद्यांजवळ दानिएलास देण्यात आलेली दर्शने आता पूर्णत्वास येण्याच्या प्रक्रियेत आहेत, आणि जेव्हा त्या भविष्यवाण्या देण्यात आल्या तेव्हाच्या परिस्थितीचा आपण विचार करावयाचा आहे.

“देवाकडून दानिएलाला प्राप्त झालेला प्रकाश विशेषतः या शेवटच्या दिवसांसाठी देण्यात आला होता. शिनारच्या महान नद्या उलाय व हिंदेकेल यांच्या काठांवर त्याने जी दर्शने पाहिली, ती आता पूर्णत्वास येण्याच्या प्रक्रियेत आहेत, आणि भाकीत केलेल्या सर्व घटना लवकरच घडून येतील.”

“दानियेलच्या भविष्यवाण्या देण्यात आल्या त्या वेळी यहुदी राष्ट्राच्या परिस्थितीचा विचार करा.”
Testimonies to Ministers, 113.

हिंदेकेल व उलाय नद्यांशी संबंधित दर्शनांचा प्रकाश दानिएल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा अध्यायांचे प्रतिनिधित्व करतो. नवव्या अध्यायात, जो उलाय नदीने प्रतिनिधित्व केला आहे, दानिएलला सातवा, आठवा आणि नववा अध्याय यांवरील प्रकाश दिला जातो. दहाव्या अध्यायात, जो हिंदेकेल नदीने प्रतिनिधित्व केला आहे, दानिएलला दहावा, अकरावा आणि बारावा अध्याय यांचा प्रकाश दिला जातो. भविष्यवाणीविषयक माहिती ही त्या अध्यायांमध्ये दर्शविलेल्या भविष्यसूचक घटनांद्वारे तर प्रतिनिधित्व केली जातेच, पण दानिएलद्वारेही प्रतिनिधित्व केली जाते; कारण भविष्यवाण्या देण्यात आल्या त्या वेळी यहुदी राष्ट्राची परिस्थिती आपण विचारात घ्यावयाची आहे.

आपण त्या विचारांना शेवटच्या दिवसांपर्यंत आणून इतर संदेष्ट्यांच्या साक्षींसोबत त्यांचे संरेखन करावयाचे आहे. याचा अर्थ असा की, जसे पेत्रा कैसऱ्या फिलिप्पी येथे आहे आणि तसेच कैसऱ्या मरीतीमा येथेही आहे, तसेच दानियेलाला नवव्या अध्यायात नवव्या प्रहराला गॅब्रिएल भेट देतो, आणि दहाव्या अध्यायात बावीसाव्या दिवशी त्याला भेट दिली जाते. शेवटच्या दिवसांसाठी उलाय आणि हिंदेकेल यांचा प्रकाश बावीसाव्या दिवसाच्या नवव्या प्रहराला दानियेलासमोर उघड केला जातो. तो प्रकाश रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अपरिमित रीतीने ओतल्या जाणाऱ्या उत्तरवर्षावाच्या वर्षावाचे प्रतिनिधित्व करतो.

दानिएलची साक्ष नवव्या प्रहरी पूर्णपणे उघड केली जाते, कारण ती उत्तरकाळात देवाच्या लोकांवर जे “येते” त्याचा बाह्य आणि अंतर्गत असा दोन्ही इतिहास ओळखून दाखवते. तो प्रकाश जाहीर केला जाईल तेव्हा, कॉर्नेलियसद्वारे प्रतीकित केलेले अन्यजातीय एकशे चव्वेचाळीस हजारांना बोलावून घेतील, रविवाराच्या अंमलबजावणीद्वारे देवाचा

नियम खून केला जाईल, आणि पेत्र त्या मंदिराला एक संदेश देईल, ज्यातून ख्रिस्त निघून गेला होता व ज्याची त्याने यहुदींचे रिकामे घर अशी ओळख करून दिली होती. पेत्र अन्यजातीयांना, तसेच महासभेलाही संबोधित करतो, तर एझ्रा विभक्तीकरणासाठी विनवणी करतो आणि दानिएल प्रकाशासाठी उपवास व प्रार्थना करतो. पेंटेकोस्टच्या वेळी, ख्रिस्ताच्या मृत्यूसमयी, कॉर्नेलियसने पेत्राला बोलावले त्या वेळी, सायंकाळच्या अर्पणाच्या वेळी—हे सर्व कर्मेल पर्वतावरील एलियाहशी सुसंगत ठरते.

हे स्पष्ट आहे की सहा तासांचा कालावधी हा रविवारच्या कायद्यावर समाप्त होणारा एक कालावधी दर्शवितो; परंतु त्याची सुरुवात अशा एका घटनेने होते जी थेट त्या समाप्तीशी जोडलेली असते, जसे सकाळचे व संध्याकाळचे अर्पण होते. पेत्राच्या दृष्टीने, हा सहा तासांचा कालावधी कैसरिया फिलिप्पीपासून समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरियापर्यंत आहे. पेंटेकोस्ताच्या वेळी तो वरच्या खोलीपासून मंदिरापर्यंत होता. मार्गाच्या प्रारंभी स्थापिलेला तेजस्वी प्रकाश जो आहे, तो म्हणजे मध्यरात्रीची हाक; आणि तो कालावधी रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचतो. दोन संध्याकाळींच्या दरम्यानचे हे सहा तास ख्रिस्ताच्या यरुशलेममध्ये झालेल्या विजयी प्रवेशाचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि त्याने पुढे 12 ते 17 ऑगस्ट, 1844 दरम्यान झालेल्या एक्सेटर छावणी सभेपासून सुरू झालेल्या त्या कालावधीचे प्रतिनिधित्व केले, ज्याने 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी समाप्तीला पोहोचलेल्या संदेशाच्या घोषणेची सुरुवात केली. एक्सेटर म्हणजे कैसरिया फिलिप्पी, आणि समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया म्हणजे 22 ऑक्टोबर, 1844. प्रारंभ कैसरियाने चिन्हांकित आहे, तसेच समाप्तीही.

विजयी प्रवेशाच्या आरंभी एक वाद आणि शेवटी एक वाद असा त्याचा निर्देश केला जातो. एक्सेटर येथील वाद हा वॉटरटाउनच्या तंबूमध्ये परिसरात चालू असलेल्या खोट्या उपासनेद्वारे दर्शविला गेला होता. त्या दोन तंबूनी दोन संदेशांचे प्रतिनिधित्व केले, आणि जेव्हा ख्रिस्त यरुशलेममध्ये प्रवेश केला, तेव्हा ऑलिव्ह पर्वतावरून खाली येत, अलीकडेच सोडविण्यात आलेल्या गाढवीवर आरूढ होऊन यरुशलेममध्ये जात असताना जाहीर केला जात असलेल्या संदेशाबद्दल कुरकुर करणाऱ्या यहुद्यांनी तक्रार केली. पहिला आणि शेवटचा वाद या कालखंडासाठी एक अल्फा आणि ओमेगा दर्शवितात. एक्सेटर येथे वॉटरटाउन गट अशा कुमारीकांच्या एका वर्गाचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांच्याकडे तेल नव्हते, आणि त्यांच्यासाठी तारणाचे दार बंद झाले होते. त्या कालखंडाच्या शेवटी पवित्र स्थानात जाण्याचे दार बंद झाले, अशा रीतीने त्या कालखंडासाठी एक अल्फा आणि ओमेगा प्रदान करण्यात आला. तो अल्फा आणि ओमेगा विजयी प्रवेशातील त्या दोन वादांशी, आणि पेत्रासह कैसरिया ते कैसरिया यांच्याशी सुसंगत आहे.

कैसरिया फिलिप्पी येथे, एका अशा उताऱ्यात शिमोन बारयोना याचे नाव बदलून पेत्रा असे केले जाते, ज्यामध्ये प्रथम त्याची प्रेरणेचे मुखपत्र म्हणून स्तुती केली जाते, आणि नंतर क्रूसाच्या संदेशाला विरोध केल्यामुळे त्याची सैतान म्हणून निंदा केली जाते. पेत्र हा बाप्टिस्मा आणि क्रूस यांच्या संदेशाद्वारे विभक्त होणाऱ्या त्या दोन वर्गांचे प्रतीक आहे; हाच 9/11 आणि रविवारच्या कायद्याचा संदेश आहे.

“फरीसी व जकातदार यांनी दर्शविलेल्या प्रत्येक वर्गासाठी प्रेषित पेत्राच्या इतिहासात एक धडा आहे. आपल्या प्रारंभीच्या शिष्यत्वकाळात पेत्र स्वतःला बलवान समजत होता. फरीसीप्रमाणे, स्वतःच्या मोजमापात तो ‘इतर मनुष्यांसारखा’ नाही, असे मानत होता. ख्रिस्ताने आपल्या विश्वासघाताच्या पूर्वसंध्येला आपल्या शिष्यांना पूर्वसूचना दिली, ‘आजच्या रात्री तुम्ही सर्व माझ्यामुळे ठेच खाल,’ तेव्हा पेत्राने आत्मविश्वासाने घोषित केले, ‘जरी सर्व ठेच खातील, तरी मी नाही.’ मार्क 14:27, 29. पेत्राला स्वतःचा धोका ठाऊक नव्हता. आत्मविश्वासाने त्याला भ्रमित केले. तो स्वतःला परीक्षेला तोंड देण्यास समर्थ समजत होता; परंतु काही थोड्याच तासांत कसोटी आली, आणि शिष्यांसाठी देत व शपथा घेत त्याने आपल्या प्रभूचा इन्कार केला.” Christ’s Object Lessons, 152.

नवव्या प्रहराला, म्हणजे एलियाच्या प्रार्थनेच्या उत्तरादाखल संध्याकाळच्या अर्पणाची वेळ असता, परमेश्वराच्या लोकांना परमेश्वरच देव आहे हे कळावे या हेतूने अग्नी खाली उतरला आणि अर्पण भस्मसात केले. कर्मेल पर्वतावर दोन वर्गांचे प्रतीकात्मक दर्शन घडते: एक वर्ग, ज्याला तेव्हा परमेश्वरच देव आहे हे समजते; आणि दुसरा, बआलच्या संदेष्ट्यांनी दर्शविलेला, जो त्यानंतर वध केला जातो.

आणि संध्याकाळच्या अर्पणाच्या वेळी असे झाले की, एलीया संदेष्टा जवळ आला आणि म्हणाला, “हे अब्राहाम, इसहाक आणि इसाएल यांच्या परमेश्वरा, आज हे ज्ञात होवो की तू इसाएलमध्ये देव आहेस, आणि मी तुझा सेवक आहे, आणि मी ही सर्व कृत्ये तुझ्या वचनाप्रमाणे केली आहेत. हे परमेश्वरा, मला उत्तर दे; मला उत्तर दे, म्हणजे या लोकांना कळो की तूच परमेश्वर देव आहेस, आणि तू त्यांच्या अंतःकरणाला पुन्हा मागे वळविले आहेस.”

तेव्हा परमेश्वराचा अग्नी उतरला आणि त्याने होमबलि, लाकूड, दगड, धूळ आणि चरातले पाणीही भस्मसात केले. हे पाहताच सर्व लोक आपल्या मुखावर पडले; आणि ते म्हणाले, “परमेश्वरच देव आहे; परमेश्वरच देव आहे.”

आणि एलियाने त्यांना म्हटले, “बआलाच्या संदेष्ट्यांना पकडा; त्यांपैकी एकही जण सुटू देऊ नका.” तेव्हा त्यांनी त्यांना पकडले; आणि एलियाने त्यांना किशोन ओढ्याजवळ खाली नेले, आणि तेथे त्यांचा वध केला. 1 राजे 18:36-40.

सायंकाळचा यज्ञ, ख्रिस्ताचा मृत्यू, पेत्राने लंगड्या मनुष्याला बरे करणे, पेत्राने संदेश अन्यजातींकडे नेणे, दानियेलाला भविष्यवाणीचा प्रकाश प्राप्त होणे, एलियाची प्रार्थना अग्नीद्वारे उत्तरित होणे, तर एज्रा टाटाचे वस्त्र परिधान करून राखेत बसून लाओदिकियाचे फिलादेल्फियामध्ये संक्रमण व्हावे म्हणून, म्हणजे संघर्ष करणाऱ्या मंडळीचे विजयप्राप्त मंडळीत रूपांतर व्हावे म्हणून प्रार्थना करित आहे. नववा प्रहर हा यज्ञाचा प्रहर आहे, उत्तरित प्रार्थनेचा प्रहर आहे, स्वर्ग पृथ्वीला स्पर्श करतो तो प्रहर आहे, न्याय आणि दया यांमधील सेतू आहे; आणि म्हणूनच ख्रिस्त नवव्या प्रहरी मरण पावतो, कारण यज्ञाच्या नवव्या प्रहरी सुवार्तेचा मार्ग त्या अन्यजातींसाठी उघडला गेला, जे अंधारात बसलेले होते, परंतु रविवारच्या नियमाच्या वेळी दानियेलाचे पुस्तक पूर्णपणे उघडले जाईल तेव्हा ते महान प्रकाश पाहतील.

न्यायाधीश ६:२१ मध्ये गिदोनाच्या अर्पणाच्या वेळी, परमेश्वराचा दूत आपल्या काठीने गिदोनाचे मांस व बेखमीर भाकरीचे अर्पण स्पर्श करतो, आणि त्या खडकातून अग्नी उसळून येतो व ते संपूर्णपणे भस्मसात करतो. त्या अग्नीने गिदोनावरील देवाच्या बोलावणीची आणि त्या चिन्हाच्या त्याने केलेल्या स्वीकाराची पुष्टी केली.

आणि तो त्याला म्हणाला, “आता जर मला तुझ्या दृष्टीने कृपा लाभली असेल, तर तू माझ्याशी बोलत आहेस याचे मला एक चिन्ह दाखव. मी तुझी विनंती करतो, मी तुझ्याकडे परत येईपर्यंत येथून जाऊ नकोस; आणि मी माझे अर्पण आणून ते तुझ्यापुढे ठेवीन.” तेव्हा तो म्हणाला, “तू पुन्हा येईपर्यंत मी थांबीन.” मग गिदोन आत गेला, आणि एक करडू व एक एफा पिठाच्या बेखमीर भाकऱ्या तयार केल्या; मांस त्याने टोपलीत ठेवले, रस भांड्यात ठेवला, आणि ते ओकाच्या झाडाखाली त्याच्याकडे आणून त्याच्यासमोर अर्पण केले. तेव्हा देवाचा दूत त्याला म्हणाला, “मांस आणि बेखमीर भाकऱ्या घेऊन या खडकावर ठेव, आणि रस ओतून टाक.” आणि त्याने तसे केले. मग परमेश्वराच्या दूताने आपल्या हातातील काठीचे टोक पुढे करून मांस आणि बेखमीर भाकऱ्यांना स्पर्श केला; आणि खडकातून अग्नी उसळून वर आला आणि त्याने मांस व बेखमीर भाकऱ्या भस्म केल्या. मग परमेश्वराचा दूत त्याच्या दृष्टीआड निघून गेला. आणि गिदोनाला कळले की तो परमेश्वराचा दूत होता; तेव्हा गिदोन म्हणाला, “हाय, प्रभू परमेश्वरा! कारण मी परमेश्वराच्या दूताला समोरासमोर पाहिले आहे.” न्यायाधीश 6:17-22.

त्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात देवदूत गिदोनास प्रकट झाला आणि गिदोनाला “पराक्रमी वीर” असे संबोधले; आणि त्या दाव्याचा पुरावा व्हावा म्हणून गिदोनाने एक चिन्ह मागितले. मग गिदोन देवदूतास थांबण्याची विनंती करतो, आणि भविष्यवाणीत जो देवदूत थांबतो तो दुसरा देवदूत असतो. थांबण्याचा काळ संपल्यानंतर गिदोन अर्पण पुढे ठेवतो, आणि अग्नी त्या अर्पणास भस्म करतो. गिदोन नवव्या प्रहरात आहे, कारण एलियाह सायंकालीन अर्पण होता, आणि नववा प्रहर हा रविवारच्या कायद्याचा काळ आहे, जेव्हा पॅटेकोस्टच्या अग्निरूप जिव्हा एकरूप होतात. गिदोन त्या वर्गाचे प्रतिनिधित्व करतो जो प्रभूला समोरासमोर पाहतो; आणि हेच दहाव्या अध्यायात दानिएलाच्या बाबतीत घडले. जेव्हा गिदोनाने अग्नी अर्पणास भस्म करताना पाहिले, तेव्हा त्याला समजले की तो प्रभूशी संवाद साधत होता, ज्याला त्याने समोरासमोर पाहिले होते.

अग्नीच्या चमत्काराने चिन्हाची पुष्टी झाल्यावर गिदोन या वास्तवाला जागा होतो; आणि ते चिन्ह म्हणजे गिदोन स्वतः—देवाचा पराक्रमी पुरुष—आणि तीनशे याजकांची सेना, ज्यांच्या सर्वांच्या हातात हबवकूकची तीनशे पाटी होती. ते चिन्ह, किंवा ध्वज, गिदोन स्वतःच आहे, आणि ती तीनशेची सेना देखील—म्हणजेच यहेज्केलची पराक्रमी सेना—जी सदतीसाव्या अध्यायात उभी राहते.

लेवीयविवरण ९:२३, २४ मध्ये, आरोनाने महायाजक म्हणून आपली पहिली अर्पणे केल्यानंतर जेव्हा निवासमंडप समर्पित करण्यात आला, तेव्हा परमेश्वरासमोरून अग्नी बाहेर येतो आणि वेदीवरील होमार्पण व चरबी भस्मसात करतो. लोक मोठ्याने जयघोष करतात आणि भययुक्त आदराने आपल्या मुखांवर पडतात. हे, ओळीवर ओळ, एलियाच्या अग्नीशी सुसंगत असले पाहिजे.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होणाऱ्या गहू आणि तण यांच्या विभाजनासाठी एजाची नवव्या प्रहरातील प्रार्थना त्या वेळी पूर्ण होते, जेव्हा युद्धरत मंडळी विजयी मंडळीत रूपांतरित होते. ती गिदोनाच्या अग्निशीही सुसंगत असली पाहिजे. अहरोनाच्या पहिल्या अर्पणावर आलेला भस्म करणारा अग्नी, जो सात दिवसांच्या पवित्रीकरणानंतर आठव्या दिवशी अर्पण करण्यात आला होता, त्याच दिवशी परत आला आणि अहरोनाच्या दोन दुष्ट पुत्रांचा नाश केला. नवव्या प्रहरात, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जेव्हा पवित्र आत्मा अपरिमित रीतीने ओतला जाईल, तेव्हा याजकांच्या दोन वर्गांचे विभाजन होईल, आणि विजयी मंडळी इफिसुसच्या पांढऱ्या घोड्याने दर्शविलेल्या कार्यास प्रारंभ करील, जो जिंकत आणि जिंकण्यासाठी पुढे निघतो. विजयी मंडळीचा अभिषेक सुलैमानाच्या मंदिरात दुसरा साक्षीदार प्राप्त करतो.

2 इतिहास 7:1-3 मध्ये सोलोमोनाच्या मंदिराच्या समर्पणावेळी, सोलोमोनाच्या प्रार्थनेनंतर, स्वर्गातून अग्नी उतरला आणि होमबली व यज्ञ भस्मसात केले. परमेश्वराचे तेज मंदिरात भरून गेले, आणि त्यामुळे लोकांनी उपासना करून देवाच्या चांगुलपणाची व त्याच्या चिरस्थायी दयेची घोषणा केली. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जखऱ्या व यशया यांच्या अनुसार, विजयी मंडळी सर्व पर्वतांपेक्षा वर मुकुट आणि ध्वज म्हणून उंचावली जाते. सोलोमोनाच्या मंदिर-समर्पणावेळी जेव्हा अग्नी उतरला, तेव्हा मंदिर परमेश्वराच्या तेजाने भरून गेले; हे दर्शविते की सातव्या तुतारीचा नाद देवाच्या लोकांवर आपले कार्य पूर्ण करून, अकराव्या प्रहरातील कामगारांवर तेच कार्य पूर्ण करण्याच्या अगदी उंबरठ्यावर आहे. सातवी तुतारी प्रायश्चित्ताचे प्रतिनिधित्व करते—येशू आपल्या गौरवाच्या राज्याला उंचावितो त्या वेळी घडणारे देवत्व व मनुष्यत्व यांचे संयोग. मोशेच्या निवासमंडपावर आणि सोलोमोनाच्या मंदिरावर उतरलेला तो अग्नी, अहरोनाच्या पुत्रासाठी जसा न्यायाचा अग्नी होता, तसाच तो दावीदासाठीही होता.

१ इतिहास २१:२६ मधील अरौना/ओर्नान यांच्या खळ्यावर दावीदाने केलेल्या अर्पणास, दावीदाने घेतलेल्या जनगणनेमुळे आलेल्या महामारीच्या काळात, वेदीवर स्वर्गातून अग्नी उतरून उत्तर देण्यात आले; याने त्या अर्पणाचा स्वीकार सूचित झाला आणि महामारी थांबली. मानवी सामर्थ्य व मानवी बुद्धीवरील त्याच्या अवलंबित्वाची महामारी रोखण्यासाठी दावीदाच्या अर्पणावर अग्नी उतरतो, तेव्हा लाओदीकेयाची महामारी समाप्त होते. मानवापासून दैवी-मानवी अवस्थेकडे होणारा संक्रमण, प्रायश्चित्त पूर्ण झालेले असते आणि मंडळी ध्वजाप्रमाणे उंचावली जाते, तेव्हा चिन्हांकित होते. त्या वेळी, सोलोमनच्या मंदिराशी सुसंगतपणे, दैवत्व मानवतेशी एकरूप झाल्यावर परमेश्वराचे तेज मंदिरात भरून गेले.

मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाच्या कालखंडाविषयी, जो तिसऱ्या व नवव्या प्रहरी दर्शविला आहे, यावरील आपला विचार आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान यांना बरोबर घेतले, आणि त्यांना वेगळे एका उंच डोंगरावर नेले. तेथे त्यांचे त्यांच्या समोर रूपांतर झाले; आणि त्यांचे मुख सूर्याप्रमाणे तेजस्वी झाले, आणि त्यांची वस्त्रे प्रकाशाप्रमाणे शुभ्र झाली. आणि पाहा, मोशे व एलियाह त्यांच्याबरोबर बोलत असलेले त्यांना दिसले.

तेव्हा पेत्राने येशूस उत्तर देऊन म्हटले, प्रभु, आपण येथे असणे आमच्यासाठी चांगले आहे; जर तुझी इच्छा असेल, तर आपण येथे तीन मंडप उभारूया; एक तुझ्यासाठी, एक मोशेसाठी, आणि एक एलियासाठी. तो अजून बोलत असतानाच, पाहा, एक तेजस्वी मेघ त्यांच्यावर पसरला; आणि पाहा, त्या मेघातून एक वाणी झाली, जी म्हणाली, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, ज्याच्यामध्ये मी अतिशय प्रसन्न आहे; त्याचे ऐका.

हे ऐकताच शिष्य उपडे पडले आणि अतिशय भयभीत झाले. तेव्हा येशू त्यांच्याजवळ येऊन त्यांना स्पर्श केला आणि म्हणाला, उठा, आणि भिऊ नका.

आणि त्यांनी आपले डोळे वर केले तेव्हा, येशू एकटाच सोडून त्यांना कोणीही दिसला नाही. आणि ते डोंगरावरून खाली येत असता, येशूने त्यांना आज्ञा देऊन म्हटले, मनुष्यपुत्र मेलेल्यांतून पुन्हा उठेपर्यंत हे दर्शन कोणालाही सांगू नका. मत्तय 17:1-9.